68 εκατομμύρια τόνοι μπάζων και αναμνήσεων: Όταν η αστική δομή σβήνει και η ιστορία γράφεται στα συντρίμμια

Στη ψυχρή γλώσσα των αριθμών, η Παλαιστινιακή Αρχή Ποιότητας Περιβάλλοντος ανακοινώνει ότι 68 εκατομμύριο τόνοι μπάζων έχουν συσσωρευθεί στην καρδιά της Λωρίδας της Γάζας. Ένας αριθμός που περνά από τα δελτία ειδήσεων σαν μια φευγαλέα είδηση, αλλά όταν μεταφράζεται στη γλώσσα της γεωγραφίας και της ανθρωπότητας, μετατρέπεται σε μια αδιάψευστη μαρτυρία μιας από τις πιο βίαιες πράξεις αστικής εξαφάνισης και χωρικής εξολόθρευσης στη σύγχρονη ιστορία.

Δεν μιλάμε εδώ απλώς για κομμάτια οπλισμένου σκυροδέματος και συνεστραμμένου σιδήρου· μιλάμε για 45 εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα συντετριμμένης ζωής. Αν αυτά τα μπάζα συγκεντρώνονταν σε ένα μόνο σημείο στο μέγεθος ενός γηπέδου ποδοσφαίρου διεθνών προδιαγραφών, το βουνό από συντρίμμια θα υψωνόταν πάνω από έξι χιλιόμετρα προς τον ουρανό, σαν μια γιγάντια, ουρανομήκης ταφόπλακα που αφηγείται την ιστορία μιας πόλης που προοριζόταν να εξαφανιστεί.

Μεταξύ πέτρας και ανθρώπου.. Η γεωγραφία της κατεστραμμένης μνήμης

Σε κάθε τόνο αυτών των εξήντα οκτώ εκατομμυρίων κρύβεται ζωή που κάποτε παλλόταν. Αυτό το τεράστιο βάρος—που ισοδυναμεί με περισσότερες από έντεκα φορές τη μάζα της Μεγάλης Πυραμίδας της Γκίζας—δεν ήταν ποτέ μια άψυχη μάζα. Αποτελούνταν από περίπου 300.000 σπίτια και διαμερίσματα. Ήταν τοίχοι όπου οι οικογένειες κρέμασαν φωτογραφίες των παιδιών τους, κουζίνες που μύριζαν πρωινό καφέ και δωμάτια που αγκάλιαζαν τα όνειρα των παιδιών και τα σχολικά τους βιβλία.

Αυτή η τεράστια ποσότητα μπάζων θα αρκούσε για να χτιστεί μια ολοκληρωμένη πόλη που εκτείνεται σε 35 τετραγωνικά χιλιόμετρα—μια πόλη ικανή να φιλοξενήσει πάνω από ενάμισι εκατομμύριο ανθρώπους, μία πόλη πλήρης· με σχολεία, νοσοκομεία και πάρκα.

Σήμερα, αυτή η πόλη επιβιώνει μόνο με τις μνήμες των επιζώντων που κοιμούνται στην ύπαιθρο ή ψάχνουν με γυμνά χέρια κάτω από αυτό το τσιμεντένιο βουνό για τα λείψανα των αγαπημένων τους ή τα ίχνη των αναμνήσεων τους. Η ποσότητα των συντριμμιών σε έναν στενό θύλακα που δεν ξεπερνά τα 365 τετραγωνικά χιλιόμετρα ξεπερνά ό,τι μαρτυρήθηκε στο Βερολίνο ή τη Βαρσοβία κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, καθώς και τα ερείπια της Μοσούλης περισσότερο από έξι φορές, καθιστώντας τη

Γάζα την πιο κατεστραμμένη περιοχή ανά τετραγωνικό μέτρο στη σύγχρονη εποχή.

Συστηματική κατεδάφιση: Έγκλημα πολέμου και ολοκληρωμένη εθνοκάθαρση

Αυτός ο αστρονομικός αριθμός δεν μπορεί να απορριφθεί ως «παράπλευρη ζημία» μιας στρατιωτικής σύγκρουσης. Η καταστροφή που πλήττει το 80% των υποδομών και της κατοικίας είναι μια συστηματική κατεδάφιση με στόχο να καταστεί η γη μη κατοικήσιμη —κάτι που κατατάσσεται ξεκάθαρα από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο στα εγκλήματα πολέμου και στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Η Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης και το Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου απαγορεύουν κατηγορηματικά την εκτεταμένη καταστροφή δημόσιων περιουσιών χωρίς απόλυτη στρατιωτική αναγκαιότητα. Όταν αυτή η ολοκληρωτική εξαφάνιση κατοικιών, σχολείων, νοσοκομείων και δικτύων ύδρευσης συνδυάζεται με τον βίαιο εκτοπισμό εκατομμυρίων, βρισκόμαστε μπροστά σε μια πράξη ολοκληρωμένης εθνοκάθαρσης· μια στρατηγική που σχεδιάστηκε για να ξεριζώσει έναν πληθυσμό καταστρέφοντας το περιβάλλον υποστήριξής του, επιβάλλοντας μια νέα δημογραφική πραγματικότητα με φωτιά και ατσάλι. Είναι μία κατάφωρη παραβίαση όλων των συμβάσεων που σφυρηλατήθηκαν από την ανθρωπότητα μετά τις φρικαλεότητες του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Έκκληση στη συνείδηση του κόσμου: Σπάζοντας τον κύκλο της συνενοχής

Εξήντα οκτώ εκατομμύρια τόνοι μπάζων δεν είναι απλώς ένα τεχνικό και περιβαλλοντικό βάρος που θα απαιτήσει δύο δεκαετίες και πάνω από δύο εκατομμύρια δρομολόγια φορτηγών για να καθαριστούν. Αποτελούν ένα βαρύ ηθικό φορτίο που βαραίνει το στήθος της διεθνούς κοινότητας. Αυτό το βουνό συντριμμιών δεν θα μπορούσε ποτέ να συσσωρευθεί χωρίς την πολιτική, στρατιωτική και διπλωματική κάλυψη που παρείχαν οι μεγάλες παγκόσμιες δυνάμεις στη σιωνιστική οντότητα, εφοδιάζοντάς την με τόνους εκρηκτικών που μετέτρεψαν τις κατοικημένες γειτονιές σε σκόνη, παραλύοντας παράλληλα τους θεσμούς της διεθνούς δικαιοσύνης και προστατεύοντας τους δράστες από λογοδοσία.

Το μέγεθος αυτής της καταστροφής απαιτεί μια στιγμή ριζικής αναθεώρησης και επείγουσας δράσης σε όλα τα επίπεδα:

Πολιτικό και Διπλωματικό:

Δεν είναι πλέον αποδεκτό να αρκούμαστε σε εκφράσεις ανησυχίας ή δειλές εκκλήσεις για ανοικοδόμηση χωρίς λογοδοσία. Αυτές οι στατιστικές πρέπει να μετατραπούν σε κατηγορητήρια που επιβάλλουν συνολική διπλωματική απομόνωση και σταματούν κάθε μορφή πολιτικής στήριξης για την σιωνιστική οντότητα σε διεθνές επίπεδο.

Στρατιωτικό και Οικονομικό:

Η συνέχιση της εξαγωγής όπλων στη μηχανή καταστροφής αποτελεί άμεση συνενοχή στο έγκλημα.

Αυτό που απαιτείται σήμερα είναι ένα άμεσο και συνολικό εμπάργκο όπλων, παράλληλα με οικονομικό μποϊκοτάζ ώστε να σταματήσει η χρηματοδότηση της επιχείρησης κατοχής και εποικισμού.

Λαϊκό και Πνευματικό:

Οι ελεύθεροι λαοί, οι πνευματικές ελίτ και τα ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης φέρουν την ευθύνη να αποδομήσουν τα παραπλανητικά αφηγήματα που δικαιολογούν τον αφανισμό με προσχήματα ασφαλείας. Ο μετασχηματισμός της παγκόσμιας κοινής γνώμης ξεκινά με την αποκάλυψη της ωμής αλήθειας: αυτό που συμβαίνει στη Γάζα είναι η εξαφάνιση ενός λαού και μιας ιστορίας, και η σιωπή ή η ουδετερότητα απέναντι σε 68 εκατομμύρια τόνοις μπάζων αποτελεί άμεση ευθυγράμμιση με τον καταπιεστή.

Η Γάζα θα παραμείνει, παρά τα βουνά των συντριμμιών που πνίγουν την ανάσα της, ζωντανή απόδειξη της ανθρώπινης ανθεκτικότητας απέναντι στη μηχανή. Ωστόσο, μέχρι να ξεκινήσει η ανοικοδόμηση της πέτρας, πρέπει να ξεκινήσει η ανοικοδόμηση της ανθρώπινης συνείδησης, μέσω μιας παγκόσμιας εξέγερσης που θέτει τέλος στην ατιμωρησία και αποκαθιστά το κύρος στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια και το δικαίωμα σε ένα σπίτι και μια πατρίδα.

*ο Δρ Κασάμ Αλ-Ζανίν είναι υπεύθυνος στο εκπαιδευτικό κέντρο Αμάλ Αλ Μουστακμπάλ

Πηγή φωτογραφίας: Wikimedia commons